

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΠΑΧΑΟΛΛΑ

Μέρος Α – Από τα Αραβικά

ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΔΟΞΑ ΚΑΘΕ ΔΟΞΑΣ

Αυτό είναι εκείνο, το οποίο έχει κατέλθει από την επικράτεια της δόξας, έχει προφερθεί από τη γλώσσα της ισχύος και της δύναμης και έχει αποκαλυφτεί στους Προφήτες από παλαιά. Εμείς λάβαμε την ενδότερη ουσία απ' αυτό και τη ντύσαμε με το ένδυμα της συντομίας, σαν ένα δείγμα χάρις στους ενάρετους, ώστε αυτοί να μείνουν πιστοί στη Συνθήκη του Θεού, να ανταποκριθούν στη ζωή τους στην εμπιστοσύνη Του, και στην επικράτεια του πνεύματος να αποκτήσουν τον πολύτιμο λίθο της θείας αρετής.

1. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ!

Η πρώτη μου συμβουλή είναι αυτή: Να έχεις μια αγνή, καλή και ακτινοβόλα καρδιά, ώστε η εξουσία σου να είναι αιώνια, άφθαρτη και παντοτινή.

2. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ!

Το πιο αγαπητό απ' όλα στα μάτια Μου είναι η Δικαιοσύνη· μην απομακρύνεσαι απ' αυτήν εάν Με επιθυμείς και μην την παραμελείς για να μπορώ να σε εμπιστευόμαι. Με τη βοήθειά της θα βλέπεις με τα δικά σου μάτια και όχι μέσα από τα μάτια των άλλων και θα μαθαίνεις από τη δική σου γνώση και όχι μέσα από τη γνώση του γείτονά σου. Στοχάσου το αυτό μέσα στην καρδιά σου, πώς αρμόζει να είσαι. Αληθινά, η δικαιοσύνη είναι το δώρο Μου σε σένα και η ένδειξη της στοργικής Μου καλοσύνης. Θέσε την λοιπόν μπροστά στα μάτια σου.

3. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Καλυμμένος στην αμνημόνευτη ύπαρξή Μου και στην πανάρχαια αιωνιότητα της ουσίας Μου, διέκρινα την αγάπη Μου για σένα· ως εκ τούτου σε δημιούργησα, χάραξα πάνω σου την εικόνα Μου και σου αποκάλυψα την ωραιότητά Μου.

4. Ο ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Αγάπησα τη δημιουργία σου, εξ' ου και σε δημιούργησα. Γι' αυτό, αγάπα Με κι εσύ, ώστε να αναφέρω το όνομά σου και να γεμίσω την ψυχή σου με το πνεύμα της ζωής.

5. Ο ΥΙΕ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ!

Αγάπα Με, για να σε αγαπώ. Αν δε Με αγαπάς, η αγάπη Μου δεν μπορεί να σε φτάσει με κανέναν τρόπο. Γνώριζέ το αυτό, ω υπηρέτη.

6. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ!

Ο Παράδεισός σου είναι η αγάπη Μου· η ουράνια κατοικία σου η επανασύνδεση με Μένα. Είσελθε εκεί και μην αργοπορείς. Αυτό είναι εκείνο που έχει προοριστεί για σένα στην ουράνια βασιλεία Μας και στην εξυψωμένη Μας επικράτεια.

7. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Αν Με αγαπάς απομακρύνσου από τον εαυτό σου· και αν αναζητάς την ευχαρίστησή Μου, μην κοιτάς τη δική σου· ώστε να χαθείς μέσα Μου και Εγώ να ζω αιώνια μέσα σου.

8. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ!

Δεν υπάρχει ειρήνη για σένα εκτός αν απαρνηθείς τον εαυτό σου και στραφείς προς Εμένα· γιατί αρμόζει σε σένα να καυχιέσαι για το όνομά Μου και όχι για το δικό σου· να εναποθέτεις την εμπιστοσύνη σου σε Μένα και όχι στον εαυτό σου, επειδή επιθυμώ να αγαπιέμαι μόνος και πάνω απ' όλα όσα υπάρχουν.

9. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ!

Η αγάπη Μου είναι το φρούριό Μου· όποιος εισέρχεται σ' αυτό είναι προφυλαγμένος και ασφαλής και όποιος απομακρύνεται θα περιπλανηθεί σίγουρα και θα χαθεί.

10. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ!

Εσύ είσαι το φρούριό Μου· είσελθε σ' αυτό, ώστε να κατοικήσεις με ασφάλεια. Η αγάπη Μου είναι μέσα σου, γνώριζέ το, για να Με βρεις κοντά σου.

11. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ!

Εσύ είσαι το λυχνάρι Μου και το φως Μου βρίσκεται μέσα σου. Πάρε απ' αυτό την ακτινοβολία σου και μην αναζητάς κανέναν άλλον εκτός από Μένα. Διότι σε έχω πλάσει πλούσιο και έχω σκορπίσει γενναιόδωρα πάνω σου τη χάρη Μου.

12. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ!

Με τα χέρια της ισχύος σε έπλασα και με τα δάκτυλα της δύναμης σε δημιούργησα και μέσα σου έχω τοποθετήσει την ουσία του φωτός Μου. Να είσαι ικανοποιημένος με αυτήν και μη ζητάς τίποτε άλλο, γιατί το έργο Μου είναι τέλειο και η εντολή Μου είναι δεσμευτική. Μην την αμφισβητείς ούτε να αμφιβάλεις γι' αυτήν.

13. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ!

Σε έπλασα πλούσιο, γιατί υποβιβάζεις τον εαυτό σου σε φτώχεια; Ευγενή σε έκανα, γιατί ταπεινώνεις τον εαυτό σου; Από την ουσία της γνώσης σου έδωσα ύπαρξη, γιατί αναζητάς φώτιση από οποιονδήποτε άλλον εκτός από Μένα; Από τον πηλό της αγάπης σε έπλασα, πώς ασχολείσαι με άλλον; Στρέψε το βλέμμα σου στον εαυτό σου, για να Με βρεις να στέκομαι μέσα σου, ισχυρός, δυναμικός και αυθύπαρκτος.

14. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Εσύ είσαι η κυριαρχία Μου και η κυριαρχία Μου δε φθείρεται. Για ποιο λόγο φοβάσαι τη φθορά σου; Εσύ είσαι το φως Μου και το φως Μου δε θα σβήσει ποτέ, γιατί φοβάσαι το σβήσιμο; Εσύ είσαι η δόξα Μου και η δόξα Μου δεν εξασθενεί. Εσύ είσαι ο μανδύας Μου και ο μανδύας Μου δε θα λιώσει ποτέ. Να εμμένεις λοιπόν στην αγάπη σου για Μένα, για να Με βρεις στο βασίλειο της δόξας.

15. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ!

Στρέψε το πρόσωπό σου προς το δικό Μου και απαρνήσου τα πάντα εκτός από Μένα· διότι η κυριαρχία Μου διαρκεί και η επικράτειά Μου δε χάνεται. Αν αναζητάς άλλον εκτός από Μένα, ακόμα και αν ερευνάς το σύμπαν στον αιώνα τον άπαντα, η αναζήτησή σου θα είναι μάταιη.

16. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ!

Ξέχασε τα πάντα εκτός από Μένα και επικοινωνήσε με το πνεύμα Μου. Αυτή είναι η ουσία της εντολής Μου, συνεπώς στρέψου προς αυτήν.

17. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Να είσαι ικανοποιημένος με Μένα και μην αναζητάς άλλο βοηθό. Διότι κανείς εκτός από Μένα δεν μπορεί ποτέ να είναι επαρκής για σένα.

18. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ!

Μη Μου ζητάς εκείνο που δεν επιθυμούμε για σένα, αλλά να είσαι ευχαριστημένος με ό,τι έχουμε ορίσει για χάρη σου, διότι αυτό είναι εκείνο που σε ωφελεί, αν μ' αυτό μένεις ευχαριστημένος.

19. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΥΠΕΡΟΧΟΥ ΟΡΑΜΑΤΟΣ!

Έχω εμφυσήσει μέσα σου μια πνοή του δικού Μου Πνεύματος, ώστε να είσαι λάτρησ Μου. Γιατί Με έχεις απαρνηθεί και έχεις αναζητήσει άλλον αγαπημένο εκτός από Μένα;

20. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ!

Το δικαίωμά Μου πάνω σου είναι μεγάλο, δεν μπορεί να ξεχαστεί. Η χάρη Μου σε σένα είναι άφθονη, δεν μπορεί να συγκαλυφτεί. Η αγάπη Μου έχει φτιάξει μέσα σου την κατοικία της, δεν μπορεί να κρυφτεί. Το φως Μου είναι φανερό σε σένα, δεν μπορεί να συσκοτιστεί.

21. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Πάνω στο δέντρο της λαμπερής δόξας έχω κρεμάσει για σένα τους διαλεκτότερους καρπούς, γιατί έχεις απομακρυνθεί και έχεις ικανοποιηθεί με εκείνο που είναι λιγότερο καλό; Γύρισε λοιπόν σ' εκείνο που είναι καλύτερο για σένα στο ουράνιο βασίλειο.

22. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ!

Ευγενή σε δημιούργησα, και όμως εσύ ταπεινώσες τον εαυτό σου. Υψώσου λοιπόν σ' εκείνο για το οποίο δημιουργήθηκες.

23. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΥΨΙΣΤΟΥ!

Στο αιώνιο σε καλώ, και όμως εσύ αναζητάς εκείνο που φθείρεται. Τι σε έκανε να απομακρυνθείς από την επιθυμία Μας και να αναζητάς τη δική σου;

24. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Μην υπερβαίνεις τα όριά σου ούτε να απαιτείς εκείνο που δε σου αρμόζει. Προσκύνησε μπροστά στην όψη του Θεού σου, του Κυρίου της δύναμης και της ισχύος.

25. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ!

Μην υπερηφανεύεσαι σε βάρος του φτωχού, γιατί τον καθοδηγώ Εγώ στο δρόμο του και εσένα σε βλέπω στην κακή σου κατάσταση και σε κατακρίνω για πάντα.

26. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ!

Πώς μπόρεσες να ξεχάσεις τα δικά σου σφάλματα και να ασχοληθείς με τα σφάλματα των άλλων; Όποιος το κάνει αυτό είναι κατακριτέος για Μένα.

27. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Μη μιλάς για τις αμαρτίες των άλλων εφ' όσον εσύ ο ίδιος είσαι αμαρτωλός. Εάν παραβείς αυτή την εντολή κατακριτέος θα είσαι και σ' αυτό Εγώ είμαι μάρτυρας.

28. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ!

Γνώριζε μία αλήθεια: Αυτός ο οποίος καλεί τους ανθρώπους να είναι δίκαιοι και ο

ίδιος διαπράττει αδικία, δεν προέρχεται από Μένα, ακόμα και αν φέρει το όνομά Μου.

29. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ!

Μην επιρρίπτεις σε καμιά ψυχή εκείνο που δε θα επέρριπτες σε σένα και μη λες εκείνο που δεν κάνεις. Αυτή είναι η εντολή Μου σε σένα, τήρησέ την.

30. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Μην αρνείσαι στον υπηρέτη Μου αν σου ζητήσει οτιδήποτε, διότι το πρόσωπό του είναι το πρόσωπό Μου· να είσαι λοιπόν ταπεινός μπροστά Μου.

31. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ!

Κάλεσε τον εαυτό σου σε απολογισμό κάθε ημέρα, προτού κληθείς να απολογηθείς· Διότι ο θάνατος θα έλθει απροειδοποίητα σε σένα και θα κληθείς να δώσεις λογαριασμό για τις πράξεις σου.

32. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΥΨΙΣΤΟΥ!

Έχω κάνει τον θάνατο αγγελιοφόρο χαράς για σένα. Γιατί θλίβεσαι; Έκανα το φως να σκορπίσει πάνω σου τη λαμπρότητά του. Γιατί καλύπτεσαι (αποκρύπτεσαι;) με πέπλο απ' αυτό;

33. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ!

Με τις χαρμόσυνες αγγελίες του φωτός σε χαιρετίζω: Χαίρε! Στην αυλή της αγιότητας σε καλώ· κατοίκησε σ' αυτήν ώστε να ζήσεις με ειρήνη για πάντα.

34. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ!

Το πνεύμα της αγιότητας σου φέρνει τις χαρμόσυνες αγγελίες της επανασύνδεσης· γιατί θλίβεσαι; Το πνεύμα της ισχύος σε σταθεροποιεί στην υπόθεσή Του· γιατί καλύπτεσαι (αποκρύπτεσαι;) με πέπλο; Το φως της όψης Του σε καθοδηγεί· πώς μπορείς εσύ να παραστρατήσεις;

35. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Μη λυπάσαι εκτός αν είσαι μακριά Μας. Μη χείρεσαι εκτός αν πλησιάζεις και επιστρέφεις σε Μας.

36. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Αγαλλίασε με τη χαρά της καρδιάς σου, για να είσαι άξιος να Με συναντήσεις και να αντανακλάς την ωραιότητά Μου.

37. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Μη στερείσαι τον ωραίο Μου μανδύα, και μη χάνεις το μερίδιό σου από τη θαυμαστή Μου πηγή, για να μην διψάσεις παντοτινά.

38. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ!

Βάδιζε στους νόμους Μου από αγάπη για Μένα και αρνήσου εκείνο που επιθυμείς αν αναζητάς την ευχαρίστησή Μου.

39. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Μην παραμελείς τις εντολές Μου αν αγαπάς την ωραιότητά Μου, και μην ξεχνάς τις συμβουλές Μου αν θα ήθελες να πετύχεις την ευχαρίστησή Μου.

40. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Ακόμα και αν έτρεχες στην απεραντοσύνη του διαστήματος και διέσχιζες την έκταση του ουρανού, πάλι δε θα έβρισκες ησυχία, παρά μόνο με την υποταγή στην εντολή Μας και ταπεινότητα μπροστά στο Πρόσωπό Μας.

41. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Δόξασε την υπόθεσή Μου για να αποκαλύψω σε σένα τα μυστήρια του μεγαλείου Μου και να λάμψω πάνω σου με το φως της αιωνιότητας.

42. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Ταπεινώσου μπροστά Μου, για να σε επισκεφθώ ευσπλαχνικά. Σήκω για το θρίαμβο της υπόθεσής Μου, ώστε ενόσω είσαι ακόμη στη γη να κερδίσεις τη νίκη.

43. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ!

Μνημόνευσέ Με στη γη Μου, για να σε θυμάμαι στον ουρανό Μου, έτσι τα δικά Μου μάτια και τα δικά σου θα παρηγορηθούν.

44. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ!

Η ακοή σου είναι η ακοή Μου, άκου μ' αυτήν. Η όρασή σου είναι η όρασή Μου, βλέπε μ' αυτήν, έτσι ώστε στην ενδόμυχη ψυχή σου να επιβεβαιώσεις την εξυψωμένη Μου αγιότητα και Εγώ μέσα Μου να γίνω μάρτυρας μιας εξυψωμένης θέσης για σένα.

45. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ!

Αναζήτησε μαρτυρικό θάνατο στο μονοπάτι Μου, ικανοποιημένος με την ευχαρίστησή Μου και ευγνώμονας για ό,τι ορίζω, για να αναπαυτείς με Μένα κάτω από τον θόλο του μεγαλείου, πίσω από τον ναό της δόξας.

46. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Στοχάσου και αναλογίσου. Είναι η επιθυμία σου να πεθάνεις πάνω στο κρεβάτι σου, ή να χύσεις το αίμα της ζωής σου στη σκόνη, σαν μάρτυρας στο μονοπάτι Μου, και έτσι να γίνεις η φανέρωση της εντολής Μου και η αποκάλυψη του φωτός Μου στον ύψιστο παράδεισο; Κρίνε σωστά, ω υπηρέτη!

47. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Μα την ωραιότητά Μου! Το να βάψεις τα μαλλιά σου με το αίμα σου είναι σπουδαιότερο στα μάτια Μου από τη δημιουργία του σύμπαντος και από το φως και των δύο κόσμων. Προσπάθησε λοιπόν να φτάσεις σ' αυτό, ω υπηρέτη!

48. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Για κάθε τι υπάρχει ένα σημάδι. Το σημάδι της αγάπης είναι η σθεναρότητα στην προσταγή Μου και η υπομονή στις δοκιμασίες Μου.

49. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Ο αληθινός λάτρης λαχταρά τη δοκιμασία, όπως ο επαναστάτης τη συγχώρηση και ο αμαρτωλός το έλεος.

50. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Αν δε σε βρουν κακουχίες στο μονοπάτι Μου, πώς μπορείς να βαδίζεις στους δρόμους εκείνων που είναι ικανοποιημένοι με την ευχαρίστησή Μου; Αν δε σε πλήξο-

υν δοκιμασίες στον πόθο σου να Με συναντήσεις, πώς θα φτάσεις στο φως με την αγάπη σου για την ωραιότητά Μου;

51. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Η συμφορά Μου είναι η πρόνοιά Μου, φαινομενικά είναι φωτιά και εκδίκηση, αλλά στην πραγματικότητα είναι φως και έλεος. Σπεύσε προς αυτήν ώστε να γίνεις ένα φως αιώνιο και ένα πνεύμα αθάνατο. Αυτή είναι η εντολή Μου για σένα, τήρησέ την.

52. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Αν σε βρει ευημερία μη χείρεσαι, και αν σου έρθει ταπείνωση μη θλίβεσαι, γιατί και τα δύο θα περάσουν και δε θα υπάρχουν πια.

53. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ!

Αν σε κυριεύσει η φτώχεια, μη λυπάσαι· γιατί κάποια στιγμή θα σε επισκεφθεί ο Κύριος του πλούτου. Μη φοβάσαι την ταπείνωση, γιατί κάποια μέρα θα αναπαυτεί πάνω σου η δόξα.

54. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ!

Αν η καρδιά σου είναι προσηλωμένη σ' αυτήν την αιώνια, άφθαρτη κυριαρχία και σ' αυτήν την πανάρχαια, παντοτινή ζωή, απαρνήσου αυτήν τη θνητή και φευγαλέα κυριαρχία.

55. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ

Μην ασχολείσαι με τα εγκόσμια, διότι με τη φωτιά δοκιμάζουμε το χρυσάφι και με το χρυσάφι δοκιμάζουμε τους υπηρέτες Μας.

56. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Εσύ ποθείς το χρυσάφι και Εγώ επιθυμώ την ελευθερία σου απ' αυτό. Εσύ θεωρείς τον εαυτό σου πλούσιο με την κατοχή του και Εγώ αναγνωρίζω τον πλούτο σου στον εξαγνισμό σου απ' αυτό. Μα τη ζωή Μου! Αυτή είναι η γνώση Μου και εκείνη είναι η ψευδαίσθησή σου· πώς μπορεί ο δικός Μου δρόμος να συμφωνήσει με το δικό σου;

57. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Δώρισε τον πλούτο Μου στους φτωχούς Μου, ώστε να μπορέσεις στον ουρανό να αντλήσεις από αποθήκες άσβεστης λαμπρότητας και από θησαυρούς άφθαρτης δόξας. Αλλά μα τη ζωή Μου! Το να προσφέρεις την ψυχή σου είναι κάτι πιο ένδοξο, αν μπορούσες να βλέπεις με το δικό Μου μάτι.

58. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Ο ναός της ύπαρξης είναι ο θρόνος Μου· καθάρισέ τον από τα πάντα, ώστε εκεί να εγκατασταθώ και εκεί να κατοικήσω.

59. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ!

Η καρδιά σου είναι το σπίτι Μου· εξαγνισέ την για τον ερχομό Μου. Το πνεύμα σου είναι ο τόπος της αποκάλυψής Μου, καθάρισέ το για τη φανέρωσή Μου.

60. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Βάλε το χέρι σου στο στήθος Μου, για να υψωθώ πάνω σου, ακτινοβόλος και λαμπρός.

61. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Ανέβα στον ουρανό Μου, για να αποκτήσεις τη χαρά της επανασύνδεσης και από το κύπελλο της άφθαρτης δόξας να πεις τον απαράμιλλο οίνο.

62. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Πολλές ημέρες έχουν περάσει πάνω σου καθώς ασχολόσουν με τις ψευδαισθήσεις και τις μάταιες φαντασιώσεις σου. Πόσο θα κοιμάσαι στο κρεβάτι σου (ακόμα); Ανόρθωσε το κεφάλι σου από τον ύπνο, διότι ο Ήλιος έχει ανέβει στο ζενίθ και ενδέχεται να λάμψει πάνω σου με το φως της ωραιότητας.

63. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Το φως έχει λάμψει πάνω σου από τον ορίζοντα του ιερού Όρους και το πνεύμα της φώτισης έχει διαχυθεί στο Σινά της καρδιάς σου. Ως εκ τούτου, απελευθέρωσου από τα πέπλα των μάταιων ψευδαισθήσεων και είσελθε στην αυλή Μου, ώστε να είσαι έτοιμος για την παντοτινή ζωή και άξιος να Με συναντήσεις. Έτσι μπορεί να μη σε βρει ο θάνατος, ούτε η κούραση ούτε οι δυσκολίες.

64. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Η αιωνιότητά Μου είναι η δημιουργία Μου, τη δημιούργησα για σένα. Κάνε την ένδυμα του ναού σου. Η ενότητά Μου είναι το έργο των χεριών Μου· την έχω κάνει για σένα· ντύσου μ' αυτήν για να είσαι στον αιώνα τον άπαντα η αποκάλυψη της παντοτινής Μου ύπαρξης.

65. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Η μεγαλοπρέπειά Μου είναι το δώρο Μου σε σένα και το μεγαλείο Μου το δείγμα του ελέους Μου σε σένα. Εκείνο που αρμόζει σε Μένα κανείς δε θα το κατανοήσει, ούτε μπορεί να το εξιστορήσει. Αληθινά, το έχω διαφυλάξει στις απόκρυφες αποθήκες Μου και στα θησαυροφυλάκια της εντολής Μου, σαν ένα σημάδι της στοργικής καλοσύνης Μου στους υπηρέτες Μου και του ελέους Μου στον λαό Μου.

66. Ω ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΙ

ΑΟΡΑΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ!

Θα εμποδίζεστε να Με αγαπάτε και οι ψυχές θα αναστατώνονται καθώς Με μνημονεύουν. Διότι ο νους δεν μπορεί να Με συλλάβει, ούτε οι καρδιές να Με χωρέσουν.

67. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑΣ!

Μα το πνεύμα και τη χάρη Μου! Μα το έλεος και την ωραιότητά Μου! Όλα όσα έχω αποκαλύψει σε σένα με τη γλώσσα της ισχύος και έχω γράψει για σένα με την πένα της δύναμης, ήταν σύμφωνα με την ικανότητά σου και την αντίληψή σου, όχι σύμφωνα με την κατάσταση Μου και τη μελωδία της φωνής Μου.

68. Ω ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ!

Δε γνωρίζετε γιατί σας δημιουργήσαμε όλους από την ίδια σκόνη; Για να μην εξυψώνει κανείς τον εαυτό του πάνω από τον άλλον. Αναλογιστείτε πάντοτε στις καρδιές σας πώς δημιουργηθήκατε. Αφού σας δημιουργήσαμε όλους από την ίδια ουσία, επιβάλλεται να είστε σαν μια ψυχή, να βαδίζετε με τα ίδια πόδια, να τρώτε με το ίδιο στόμα και να κατοικείτε στην ίδια χώρα, έτσι ώστε από τα ενδότερα της ύπαρξής σας, με τις πράξεις και τις ενέργειές σας, να φανερωθούν τα σημεία της

ενότητας και η ουσία της αποδέσμευσης. Τέτοια είναι η συμβουλή Μου σε σας, ω πλήθος του φωτός! Λάβετε σοβαρά υπόψην αυτήν τη συμβουλή ώστε να αποκτήσετε τον καρπό της αγιότητας από το δέντρο της θαυμαστής δόξας.

69. Ω ΕΣΕΙΣ ΥΙΟΙ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ!

Εσείς είστε το θησαυροφυλάκιό Μου, καθότι μέσα σας έχω διαφυλάξει τα μαργαριτάρια των μυστηρίων Μου και τους πολύτιμους λίθους της γνώσης Μου. Φυλάξτε τα από τους ξένους ανάμεσα στους υπηρέτες Μου και από τους ασεβείς ανάμεσα στον λαό Μου.

70. Ω ΥΙΕ ΕΚΕΙΝΟΥ ΠΟΥ ΣΤΑΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΟΝΤΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΤΟΥ!

Γνώριζε ότι έχω σκορπίσει πάνω σου όλες τις ευωδίες της αγιότητας, έχω πλήρως αποκαλύψει σε σένα τον λόγο Μου, έχω τελειοποιήσει μέσω εσένα τη δωρεά Μου και έχω επιθυμήσει για σένα εκείνο που έχω επιθυμήσει για τον Εαυτό Μου. Να είσαι λοιπόν ικανοποιημένος με την ευχαρίστησή Μου και ευγνώμονας σε Μένα.

71. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Γράψε ό,τι σου έχουμε αποκαλύψει με μελάνι φωτός πάνω στην πινακίδα του πνεύματός σου. Αν αυτό δεν είναι μεσ' στις δυνάμεις σου, κάνε το μελάνι σου από την ουσία της καρδιάς σου. Αν δεν μπορείς να κάνεις (ούτε) αυτό, τότε γράψε με εκείνο το πορφυρό μελάνι που έχει χυθεί στο μονοπάτι Μου. Πράγματι αυτό είναι για Μένα γλυκύτερο από οποιοδήποτε άλλο, έτσι ώστε το φως του να διαρκέσει για πάντα.

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΠΑΧΑΟΛΛΑ

ΜΕΡΟΣ Β' – ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΣΙΚΑ

Στο Όνομα του Κυρίου του Λόγου, του Ισχυρού

1. **Ω ΣΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ ΝΟΥ ΝΑ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΕΣΤΕ ΚΑΙ ΑΦΤΙΑ ΝΑ ΑΚΟΥΤΕ!**
Το πρώτο κάλεσμα του Αγαπημένου είναι αυτό: Ω μυστικό αηδόνι! Μην κατοικείς παρά στον ροδόκηπο του πνεύματος. Ω αγγελιαφόρε του Σολομώντα της αγάπης! Μην αναζητάς άλλο καταφύγιο εκτός από το Σιβά της πολυαγαπημένης και ω θάνατε φοίνικα! Μην κατοικείς αλλού παρά μόνο στο όρος της πίστης. Εκεί είναι η κατοικία σου, αν πετάς με τα φτερά της ψυχής σου στην επικράτεια του απείρου και ζητάς να φτάσεις στον στόχο σου.
2. **Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ!**
Το πουλί ζητά τη φωλιά του· το αηδόνι τη γοητεία του ρόδου· ενώ εκείνα τα πουλιά, οι καρδιές των ανθρώπων, ικανοποιημένα με την εφήμερη σκόνη, έχουν περιπλανηθεί μακριά από την αιώνια φωλιά τους και με μάτια στραμμένα προς τον βάλτο της αδιαφορίας, στερούνται τη δόξα της θείας παρουσίας. Αλίμονο, πόσο παράξενο και αξιοθρήνητο· Για μια και μόνο κούπα αδιαφόρησαν για τις κυματώδεις θάλασσες του Υψίστου και παρέμειναν μακριά από τον πιο λαμπρό ορίζοντα.
3. **Ω ΦΙΛΕ!**
Στον κήπο της καρδιάς σου μη φυτεύεις τίποτε άλλο εκτός από το ρόδο της αγάπης και μην αποχωρίζεσαι το αηδόνι της στοργής και της επιθυμίας. Εκτίμησε τη συντροφιά των ενάρετων και απόφυγε κάθε συναναστροφή με τους ασεβείς.
4. **Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ!**
Πού αλλού μπορεί να πάει ο ερωτευμένος παρά στη χώρα του αγαπημένου του; Και ποιος αναζητητής βρίσκει ανάπαυση μακριά από την επιθυμία της καρδιάς του; Γι' αυτόν που αληθινά αγαπά η επανένωση είναι ζωή και ο χωρισμός είναι θάνατος. Το στήθος του στερείται υπομονής και η καρδιά του δεν έχει ηρεμία. Θα απαρνιόταν μια μυριάδα ζωές για να σπεύσει στην κατοικία του αγαπημένου του.
5. **Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΣΚΟΝΗΣ!**
Αληθινά σου λέω: Απ' όλους τους ανθρώπους ο πιο αμελής είναι εκείνος που λογομαχεί μάταια και επιζητεί να πάρει το προβάδισμα σε βάρος του αδελφού του. Λέγετε, ω αδελφοί! Ας είναι οι πράξεις, όχι τα λόγια, το στόλισμά σας.
6. **Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΓΗΣ!**
Γνώριζε αληθινά, ότι η καρδιά μέσα στην οποία παραμένει ακόμη και το παραμικρό ίχνος φθόνου, δε θα φτάσει ποτέ στην παντοτινή Μου επικράτεια, ούτε θα εισπνεύσει τις γλυκές ευωδίες της αγιότητας που πνέουν από το βασίλειο της ιερότητάς Μου.
7. **Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ!**
Δε βρίσκεσαι παρά ένα βήμα μακριά από τα ένδοξα ύψη του ουρανού και από το επουράνιο δέντρο της αγάπης. Κάνε ένα βήμα και με το επόμενο προχώρησε στο αθάνατο βασίλειο και είσελθε στη σκηνή της αιωνιότητας. Στρέψε λοιπόν το αφτί σου σ' εκείνο που έχει αποκαλυφτεί από την πένα της δόξας.
8. **Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΔΟΞΑΣ!**
Να είσαι γρήγορος στο μονοπάτι της αγιότητας και είσελθε στον ουρανό της επικοινωνίας με Μένα. Καθάρισε την καρδιά σου με τη λάμψη του πνεύματος και σπεύσε προς την αυλή του Υψίστου.
9. **Ω ΦΕΥΓΑΛΕΑ ΣΚΙΑ!**
Ξεπέρασε τις ταπεινότερες βαθμίδες της αμφιβολίας και ανέβα στα ανώτερα ύψη της βεβαιότητας. Άνοιξε το μάτι της αλήθειας, ώστε να δεις την ακάλυπτη Ωραιότητα και αναφώνησε: Ευλογημένος ας είναι ο Κύριος, ο πιο έξοχος των δημιουργών.

10. Ω ΓΙΕ ΤΗΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ!

Άκουσε προσεκτικά αυτό: Ποτέ δε θα αναγνωρίσει θνητό μάτι την αιώνια ωραιότητα, ούτε η νεκρή καρδιά θα απολαύσει τίποτε άλλο εκτός από τον μαραμένο ανθό. Διότι όμοιος αναζητά τον όμοιο και ευχαριστεύεται με τη συντροφιά του είδους του.

11. Ω ΓΙΕ ΤΗΣ ΣΚΟΝΗΣ!

Τύφλωσε τα μάτια σου για ν' αντικρίσεις την ωραιότητά Μου· κλείσε τα αφτιά σου για ν' ακούσεις τη γλυκιά μελωδία της φωνής Μου· άδειασε τον εαυτό σου από κάθε μάθηση για να συμμετέχεις στη δική Μου γνώση· και εξάγνισε τον εαυτό σου από τα πλούτη, για να αποκτήσεις ένα διαρκές μερίδιο από τον ωκεανό του αιώνιου πλούτου Μου. Τύφλωσε τα μάτια σου σημαίνει σε όλα εκτός από την ωραιότητά Μου· κλείσε τα αφτιά σου σε όλα εκτός από τον λόγο Μου· άδειασε τον εαυτό σου από κάθε μάθηση εκτός από τη γνώση για Μένα· ώστε να μπορέσεις να εισέλθεις στην αυλή της αγιότητάς Μου με μια καθαρή ματιά, μια αγνή καρδιά και ένα προσεκτικό αφτί.

12. Ω ΑΝΘΡΩΠΕ ΤΩΝ ΔΥΟ ΟΡΑΣΕΩΝ!

Κλείσε το ένα μάτι και άνοιξε το άλλο. Κλείσε το ένα στον κόσμο και σ' ό,τι βρίσκεται σ' αυτόν και άνοιξε το άλλο στην αγιασμένη ωραιότητα του Αγαπημένου.

13. Ω ΤΕΚΝΑ ΜΟΥ!

Φοβάμαι μήπως, στερούμενοι τη μελωδία του περιστεριού του ουρανού, βυθιστείτε πάλι στις σκιές της πλήρους απώλειας, και, μην έχοντας ποτέ ατενίσει την ομορφιά του ρόδου, επιστρέψετε στο νερό και στον πηλό.

14. Ω ΦΙΛΟΙ!

Μην εγκαταλείπετε την αιώνια ομορφιά για μια ομορφιά που πρέπει να πεθάνει και μη μένετε προσηλωμένοι σ' αυτόν τον θνητό κόσμο της σκόνης.

15. Ω ΓΙΕ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ!

Θα έρθει η ώρα, που το αηδόνι της αγιότητας δε θα αποκαλύπτει πια τα βαθύτερα μυστήρια και θα στερηθείτε την ουράνια μελωδία και την άνωθεν φωνή.

16. Ω ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΛΕΙΑΣ!

Μυριάδες μυστικές γλώσσες εκφράζονται με έναν λόγο και μυριάδες απόκρυφα μυστήρια αποκαλύπτονται με μια και μόνο μελωδία· παρ' όλα αυτά, αλίμονο, δεν υπάρχει αφτί ν' ακούσει ούτε καρδιά να καταλάβει.

17. Ω ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ!

Οι πύλες του Απειρού είναι ορθάνοιχτες και ο τόπος κατοικίας του αγαπημένου είναι στολισμένος με το αίμα αυτών που αγαπούν, παρ' όλα αυτά όλοι εκτός από λίγους παραμένουν στερημένοι αυτής της ουράνιας πόλης, και ακόμη και απ' αυτούς τους λίγους, κανείς εκτός από ελάχιστους, δε βρέθηκε με αγνή καρδιά και καθαγιασμένο πνεύμα.

18. Ω ΕΞΕΙΣ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΥΨΙΣΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ!

Διακηρύξτε στα τέκνα της βεβαιότητας ότι μέσα στα βασίλεια της αγιότητας, κοντά στον ουράνιο παράδεισο, έχει εμφανιστεί ένας νέος κήπος, γύρω από τον οποίο περιστρέφονται οι πολίτες του επουράνιου βασιλείου και οι αθάνατοι κάτοικοι του εξυψωμένου παραδείσου. Πασχίστε, λοιπόν, να φτάσετε σ' εκείνη τη στάθμη, για να διαλευκάνετε τα μυστήρια της αγάπης από τις ανεμώνες του και να μάθετε το μυστικό της θείας και τέλειας σοφίας από τους αιώνιους καρπούς του. Παρηγορημένα είναι τα μάτια εκείνων που εισέρχονται και κατοικούν σ' αυτόν!

19. Ω ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ!

Έχετε ξεχάσει εκείνο το αληθινό και ακτινοβόλο πρωινό, όπου σε εκείνο το αγιασμένο και ευλογημένο περιβάλλον ήσασταν όλοι συγκεντρωμένοι κοντά Μου, κάτω από τη σκιά του δέντρου της ζωής, που είναι φυτεμένο στον πανένδοξο παράδεισο; Έντρομοι ακούγατε καθώς πρόφερα αυτούς τους τρεις πλέον άγιους στίχους: Ω φίλοι! Μην προτιμάτε τη θέλησή σας περισσότερο από τη δική Μου, μην επιθυμείτε ποτέ εκείνο

που δεν έχω επιθυμήσει Εγώ για σας και μη Με προσεγγίζετε με νεκρές καρδιές, μολυσμένες με εγκόσμιες επιθυμίες και πόθους. Αν εξαγνίζατε τις ψυχές σας, θα θυμόσασταν τώρα, εκείνο το μέρος και εκείνο το περιβάλλον, και η αλήθεια του λόγου Μου θα γινόταν φανερή σ' όλους σας.

Στον όγδοο από τους πιο άγιους στίχους, στην Πέμπτη Πινακίδα του Παραδείσου, Εκείνος λέγει:

20. Ω ΕΞΕΙΣ ΠΟΥ ΚΕΙΤΕΣΤΕΣΑΝ ΝΕΚΡΟΙ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΚΛΙΝΗ ΤΗΣ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑΣ!
Εποχές πέρασαν και οι πολύτιμες ζωές σας έχουν φτάσει σχεδόν στο τέλος τους, κι όμως ούτε μια πνοή αγνότητας από σας δεν έχει φτάσει στην αυλή της αγιότητάς Μας. Αν και βυθισμένοι στον ωκεανό της δυσπιστίας, παρ' όλα αυτά με τα χείλη σας πρεσβεύετε τη μια αληθινή Πίστη του Θεού. Αυτόν που Εγώ απεχθάνομαι έχετε αγαπήσει και τον εχθρό Μου τον έχετε κάνει φίλο. Παρ' όλα αυτά, βαδίζετε στη γη Μου αυτάρεσκοι και ικανοποιημένοι με τον εαυτό σας, αδιαφορώντας ότι η γη Μου σας έχει κουραστεί και καθετί μέσα της σας αποφεύγει. Αν ανοίγατε τα μάτια σας, θα προτιμούσατε στα αλήθεια μύριες θλίψεις παρά αυτή τη χαρά και θα θεωρούσατε τον ίδιο τον θάνατο καλύτερο απ' αυτήν τη ζωή.
21. Ω ΚΙΝΟΥΜΕΝΗ ΜΟΡΦΗ ΣΚΟΝΗΣ!
Εγώ επιθυμώ να επικοινωνήσω μαζί σου, αλλά εσύ δε δείχνεις καμιά εμπιστοσύνη σε Μένα. Το ξίφος της ανταρσίας σου έχει κόψει το δέντρο της ελπίδας σου. Όλες τις στιγμές βρίσκομαι κοντά σου, αλλά εσύ είσαι πάντα μακριά Μου. Άφθαρτη δόξα έχω διαλέξει για σένα, κι όμως εσύ έχεις διαλέξει για τον εαυτό σου απέραντη ντροπή. Γύρισε πίσω, όσο είναι ακόμη καιρός, και μη χάνεις την ευκαιρία σου.
22. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ!
Οι μορφωμένοι και οι σοφοί προσπάθησαν για πολλά χρόνια και απέτυχαν να φτάσουν κοντά στον Πανένδοξο· ξόδεψαν τη ζωή τους στην αναζήτησή Του, παρ' όλα αυτά δεν αντίκρισαν την ωραιότητα της όψης Του. Εσύ χωρίς την ελάχιστη προσπάθεια πέτυχες τον στόχο σου και χωρίς αναζήτηση απέκτησες το αντικείμενο της επιδίωξής σου. Παρ' όλα αυτά, παρέμεινες τόσο τυλιγμένος στο πέπλο του εαυτού σου, ώστε τα μάτια σου δεν είδαν την ωραιότητα του Αγαπημένου, ούτε άγγιξε το χέρι σου την άκρη του μανδύα Του. Εσείς που έχετε μάτια, κοιτάξτε και διερωτηθείτε.
23. Ω ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ!
Θανατηφόροι άνεμοι έχουν περικυκλώσει την αιώνια λαμπάδα και η ωραιότητα του ουράνιου Νέου είναι καλυμμένη από το σκοτάδι της σκόνης. Ο βασιλιάς των βασιλέων της αγάπης έχει βλαφθεί από τους ανθρώπους της τυραννίας και το περιστέρι της αγιότητας είναι φυλακισμένο στα νύχια της κουκουβάγιας. Οι κάτοικοι της σκηνής της δόξας και το επουράνιο πλήθος θρηγούν και οδύρονται, ενώ εσείς αναπαύεστε στην επικράτεια της αδιαφορίας και θεωρείτε τους εαυτούς σας σαν αληθινούς φίλους. Πόσο μάταιες είναι οι φαντασιώσεις σας!
24. Ω ΕΞΕΙΣ ΠΟΥ ΕΙΣΤΕ ΑΝΟΗΤΟΙ, ΑΝ ΚΑΙ ΘΕΩΡΕΙΣΤΕ ΣΟΦΟΙ!
Για ποιο λόγο έχετε την αμφίεση των βοσκών, ενώ εσωτερικά έχετε γίνει λύκοι, με στόχο το ποίμνιό Μου; Είστε σαν το άστρο που ανατέλλει πριν την αυγή και που, αν και φαίνεται ακτινοβόλο και φωτεινό, παραπλανεί τους οδοιπόρους της πόλης Μου και τους οδηγεί στα μονοπάτια του ολέθρου.
25. Ω ΕΞΕΙΣ ΠΟΥ ΦΑΙΝΕΣΤΕ ΕΝΤΙΜΟΙ ΕΝΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΕΙΣΤΕ ΑΝΕΝΤΙΜΟΙ!
Είστε σαν καθαρό αλλά πικρό νερό, που εξωτερικά φαίνεται αγνό σαν κρύσταλλο, αλλά όταν ελεγχθεί από τον θείο Δοκιμαστή, ούτε μια σταγόνα του δε θα γίνει δεκτή. Να, η ηλιαχτίδα πέφτει το ίδιο πάνω στη σκόνη και στον καθρέφτη, εντούτοις αυτά διαφέρουν στην αντανάκλαση όπως το άστρο από τη γη: μάλλον, ανυπολόγιστη είναι η διαφορά!
26. Ω ΣΤΑ ΛΟΓΙΑ ΦΙΛΕ ΜΟΥ!
Στοχάσου λίγο. Έχεις ακούσει ποτέ να κατοικούν στην ίδια καρδιά φίλος και εχθρός;

Βγάλε έξω λοιπόν τον ξένο, ώστε ο Φίλος να εισέλθει στην οικία Του.

27. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΣΚΟΝΗΣ!

Όλα όσα υπάρχουν στον ουρανό και τη γη τα έχω ορίσει για σένα εκτός από την ανθρώπινη καρδιά, την οποία έχω κάνει κατοικία της ωραιότητας και της δόξας Μου. εντούτοις εσύ έδωσες το σπίτι Μου και την κατοικία Μου σε άλλον εκτός από Μένα: και οποτεδήποτε η φανέρωση της αγιότητάς Μου αναζητούσε τη δική Της κατοικία, έβρισκε έναν ξένο εκεί, και άστεγη έσπευδε στο ιερό του Αγαπημένου. Παρ' όλα αυτά Εγώ έκρυψα το μυστικό σου και δεν επιθύμησα την ντροπή σου.

28. Ω ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ!

Πολλά πρωινά ερχόμουν από τα βασίλεια του Απείρου στην κατοικία σου και σε έβρισκα πάνω στο κρεβάτι της ανάπαυσης απασχολημένο με άλλους εκτός από Μένα. Οπότε, σαν αστραπή του πνεύματος επέστρεφα στα βασίλεια της ουράνιας δόξας και δεν το ανέφερα στα πλήθη της αγιότητας εκεί ψηλά στα καταφύγιά Μου.

29. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑΣ!

Από τις ερημιές της ανυπαρξίας, με τον πηλό της εντολής Μου σε έκανα να εμφανιστείς, και έχω ορίσει κάθε άτομο της ύπαρξης και την ουσία όλων των δημιουργημάτων για την εκπαίδευσή σου. Έτσι, προτού εξέλθεις από τη μήτρα της μητέρας σου, πρόδρισα για σένα δύο πηγές λαμπρού γάλακτος, μάτια για να σε προσέχουν και καρδιές να σε αγαπούν. Με τη στοργική Μου καλοσύνη, κάτω από τη σκιά του ελέους Μου σε έθρεψα και σε προφύλαξα με την ουσία της χάρης και της εύνοιάς Μου. Και ο σκοπός Μου σε όλα αυτά ήταν να μπορέσεις να φτάσεις στην παντοτινή Μου επικράτεια και να γίνεις άξιος των αόρατων δωρεών Μου. Κι όμως εσύ παρέμεινες αδιάφορος και όταν αναπτύχθηκες πλήρως, παραμέλησες όλα τα δώρα Μου και απασχολήθηκες με τις μάταιες φαντασιώσεις σου, με τέτοιον τρόπο που έγινες τελείως επιλήσμων, και αφού απομακρύνθηκες από τις πύλες του Φίλου κατοίκησες μέσα στην αυλή του εχθρού Μου.

30. Ω ΣΚΛΑΒΕ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!

Πολλά πρωινά φύσηξε η αύρα της στοργικής Μου καλοσύνης πάνω σου και σε βρήκε να κοιμάσαι βαθιά πάνω στο κρεβάτι της αδιαφορίας. Θρηνώντας τότε την οδυνηρή σου κατάσταση γύρισε εκεί απ' όπου είχε έρθει.

31. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΓΗΣ!

Αν θέλεις να έχεις Εμένα, μη ζητάς κανέναν άλλον εκτός από Μένα, και αν θέλεις να ατενίσεις την ωραιότητά Μου, κλείσε τα μάτια σου στον κόσμο και σ' όλα όσα υπάρχουν σ' αυτόν· διότι η θέλησή Μου και η θέληση κάποιου άλλου από Μένα, σαν τη φωτιά και το νερό, δεν μπορούν να κατοικήσουν μαζί σε μια καρδιά.

32. Ω ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΕ ΞΕΝΕ!

Το κερί της καρδιάς σου είναι αναμμένο από το χέρι της ισχύος Μου, μην το σβήνεις με τους αντίθετους ανέμους του εγωισμού και του πάθους. Ο θεραπευτής όλων των δεινών σου είναι η ανάμνησή Μου· μην το ξεχνάς. Κάνε την αγάπη Μου θησαυρό σου και φύλαξέ την σαν την ίδια σου την όραση και ζωή.

33. Ω ΑΔΕΛΦΕ ΜΟΥ!

Άκουσε τα γοητευτικά λόγια της μελιστάλακτης γλώσσας Μου και ρούφηξε το χείμαρρο της μυστικής αγιότητας από τα γλυκά Μου χείλη. Σπείρε τους σπόρους της θείας σοφίας Μου στο αγνό χώμα της καρδιάς σου και πότισέ τους με το νερό της βεβαιότητας, έτσι ώστε οι υάκινθοι της γνώσης και της σοφίας Μου να ξεπηδήσουν δροσεροί και πράσινοι στην ιερή πόλη της καρδιάς σου.

34. Ω ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ ΜΟΥ!

Με τα χέρια της στοργικής καλοσύνης έχω φυτέψει το δενδρύλλιο της αγάπης και της φιλίας σας στον ιερό κήπο του παραδείσου και το έχω ποτίσει με τις άφθονες βροχές της τρυφερής Μου χάρης· τώρα που έφτασε η ώρα της καρποφορίας του, προσπα-

θήστε ώστε να είναι προστατευμένο και να μην κατακαεί από τη φλόγα της επιθυμίας και του πάθους.

35. Ω ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ!

Σβήστε τη λάμπα της πλάνης και ανάψτε μέσα στις καρδιές σας τον αιώνιο πυρσό της θείας καθοδήγησης, διότι σύντομα οι κριτές της ανθρωπότητας, στην ιερή παρουσία του Λατρεμένου, δε θα δέχονται τίποτα εκτός από την πιο αγνή αρετή και πράξεις ακηλίδωτης αγιότητας.

36. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΣΚΟΝΗΣ!

Σοφοί είναι αυτοί που δε μιλούν αν δεν ακούγονται, όπως ο οινοχόος που δεν προσφέρει το κύπελλό του έως ότου βρει έναν αναζητητή, και ο εραστής που δε φωνάζει από τα βάθη της καρδιάς του μέχρι ν' αντικρίσει την ομορφιά της αγαπημένης του. Επομένως, σπείρε τους καρπούς της σοφίας και της γνώσης στο αγνό χώμα της καρδιάς και φύλαξέ τους κρυφούς, μέχρι που οι υάκινθοι της θείας σοφίας να ξεπηδήσουν από την καρδιά και όχι από τον βάλτο και τη λάσπη.

Στον πρώτο στίχο της Πινακίδας είναι καταγραμμένο και σημειωμένο και μέσα στο ιερό του ναού του Θεού είναι κρυμμένο:

37. Ω ΥΠΗΡΕΤΗ ΜΟΥ!

Μην εγκαταλείπεις μια αιώνια βασιλεία για εκείνο που φθείρεται, και μην απορρίπτεις την ουράνια κυριαρχία για μια εγκόσμια επιθυμία. Αυτό είναι το ποτάμι της αιώνιας ζωής που έχει ρεύσει από την αστείρευτη πηγή της πέννας του ελεήμονα· μακάριοι εκείνοι που πίνουν!

38. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ!

Σπάσε το κλουβί σου και σαν τον φοίνικα της αγάπης πέταξε στο στερέωμα της αγιότητας. Απαρνήσου τον εαυτό σου και γεμάτος με το πνεύμα του ελέους, κατοίκησε στο βασίλειο της ουράνιας ιερότητας.

39. Ω ΑΠΟΓΟΝΕ ΤΗΣ ΣΚΟΝΗΣ!

Μην ικανοποιείσαι με την άνεση μιας φευγαλέας ημέρας και μη στερείς από τον εαυτό σου την αιώνια ανάπαυση. Μην ανταλλάζεις τον κήπο της αιώνιας απόλαυσης με τον σωρό σκόνης ενός θνητού κόσμου. Από τη φυλακή σου ανυψώσου στα ένδοξα λιβάδια του ουρανού και από το θνητό κλουβί σου πέταξε προς τον παράδεισο του Απείρου.

40. Ω ΥΠΗΡΕΤΗ ΜΟΥ!

Απάλλαξε τον εαυτό σου από τα δεσμά αυτού του κόσμου και απελευθέρωσε την ψυχή σου από τη φυλακή του εγωισμού. Άδραξε την ευκαιρία, διότι δε θα σου παρουσιαστεί ξανά.

41. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΔΟΥΛΗΣ ΜΟΥ!

Αν αντικρίζεις την αθάνατη κυριαρχία θα προσπαθούσες να εγκαταλείψεις αυτόν τον φευγαλέο κόσμο. Αλλά το να σου αποκρύπτεται το ένα και να σου αποκαλύπτεται το άλλο, είναι ένα μυστήριο που μόνο οι αγνοί στην καρδιά μπορούν να κατανοήσουν.

42. Ω ΥΠΗΡΕΤΗ ΜΟΥ!

Εξάγνισε την καρδιά σου από τη μοχθηρία και καθαρός από φθόνο, είσελθε στη θεία αυλή της αγιότητας.

43. Ω ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ!

Βαδίστε στους δρόμους της ευχαρίστησης του Φίλου και μάθετε ότι η ευχαρίστησή Του βρίσκεται στην ευχαρίστηση των πλασμάτων Του. Δηλαδή: κανείς δεν πρέπει να εισέρχεται στο σπίτι του φίλου του, παρά μόνο όταν ο φίλος του το επιθυμεί, ούτε να απλώνει χέρι στους θησαυρούς του, ούτε να προτιμά τη δική του θέληση από εκείνη του φίλου του, και επ' ουδενί να επιζητεί όφελος εις βάρος του. Συλλογιστείτε το αυτό, εσείς που έχετε ενόραση!

44. Ω ΣΥΝΤΡΟΦΕ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΜΟΥ!

Μην ακούς κανένα κακό και μη βλέπεις κανένα κακό, μην εξευτελίζεις τον εαυτό σου, ούτε να αναστενάζεις και να θρηνείς. Μη λες κακό, για να μην το ακούσεις να λέγεται σε σένα και μη μεγαλοποιείς τα σφάλματα των άλλων, για να μην εμφανιστούν μεγάλα τα δικά σου· μην εύχεσαι την ταπείνωση κανενός, για να μη φανερωθεί η δική σου ταπείνωση. Ζήσε λοιπόν τις ημέρες της ζωής σου, που είναι λιγότερες από μια φευγάλεα στιγμή, με τον νου σου άσπιλο, την καρδιά σου ακηλίδωτη, τις σκέψεις σου αγνές και τη φύση σου καθαγιασμένη, ούτως ώστε, ελεύθερος και ικανοποιημένος, να μπορέσεις να εγκαταλείψεις αυτή τη θνητή μορφή, να καταφύγεις στον μυστικό παράδεισο και να κατοικήσεις στο αιώνιο βασίλειο παντοτινά.

45. ΑΛΙΜΟΝΟ! ΑΛΙΜΟΝΟ! Ω ΛΑΤΡΕΙΣ ΤΗΣ ΕΓΚΟΣΜΙΑΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ!

Γρήγοροι σαν αστραπή προσπεράσατε τον Αγαπημένο και έχετε προσηλώσει τις καρδιές σας στις σατανικές φαντασιώσεις. Υποκλίνεστε μπροστά στις μάταιες φαντασίες σας και τις αποκαλείτε αλήθεια. Στρέφετε τα μάτια σας προς το αγκάθι και το ονομάζετε άνθος. Ούτε μια αγνή πνοή δεν έχετε αναπνεύσει, ούτε έχει πνεύσει η αύρα της αποδέσμευσης από τα λιβάδια των καρδιών σας. Έχετε απορρίψει τις στοργικές συμβουλές του Αγαπημένου και τις έχετε σβήσει εντελώς από την πινακίδα των καρδιών σας και σαν τα ζώα του αγρού, κινείστε και υπάρχουν μέσα στους λειμώνες της επιθυμίας και του πάθους.

46. Ω ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ!

Για ποιο λόγο έχετε παραμελήσει να μνημονεύετε τον Αγαπημένο και έχετε μείνει μακριά από την άγια παρουσία Του; Η ουσία της ωραιότητας είναι μέσα στην απαράμιλλη σκηνή, τοποθετημένη πάνω στον θρόνο της δόξας, ενώ εσείς ασχολείστε με μάταιες φιλονικίες. Οι γλυκές ευωδίες της αγιότητας πνέουν και η πνοή του ελέους διαχέεται, παρ' όλα αυτά εσείς πάσχετε πολύ σοβαρά και τις στερείστε. Αλίμονο σε σας και σε εκείνους που βαδίζουν στον δρόμο σας και ακολουθούν τα βήματά σας.

47. Ω ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ!

Βγάλτε το ένδυμα της ματαιοδοξίας και αποβάλετε τον μανδύα της υπεροψίας.

Στον τρίτο από τους πλέον άγιους στίχους που είναι γραμμένοι και σημειωμένοι στην Πορφυρή Πινακίδα από την πένα του αοράτου, έχει αποκαλυφθεί αυτό:

48. Ω ΑΔΕΛΦΟΙ!

Να είστε υπομονετικοί ο ένας με τον άλλο και να μην προσηλώνετε τη στοργή σας στα εγκόσμια. Μην υπερηφανεύεστε για τη δόξα σας και μην ντρέπεστε για την ταπείνωση. Μα την Ωραιότητά Μου! Έχω δημιουργήσει τα πάντα από σκόνη και στη σκόνη θα τα επιστρέψω πάλι.

49. Ω ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ ΣΚΟΝΗΣ!

Πείτε στους πλούσιους για τους στεναγμούς των φτωχών τα μεσάνυχτα, μην τυχόν η αδιαφορία τους οδηγήσει στο μονοπάτι της καταστροφής και τους στερήσει από το Δέντρο του Πλούτου. Το να δίνει κανείς και να είναι γενναιόδωρος είναι χαρακτηριστικά δικά Μου· μακάριος αυτός που στολίζεται με τις αρετές Μου.

50. Ω ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ!

Απόβαλε κάθε πλεονεξία και επιδίωξε να είσαι ευχαριστημένος· διότι ο πλεονέκτης είναι πάντοτε στερημένος και ο ευχαριστημένος πάντοτε αγαπιέται και επαινείται.

51. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΔΟΥΛΗΣ ΜΟΥ!

Μη σε ανησυχεί η φτώχεια ούτε να αισθάνεσαι σιγουριά στα πλούτη, διότι η φτώχεια ακολουθείται από πλούτη και τα πλούτη ακολουθούνται από φτώχεια. Αλλά το να είναι κανείς φτωχός στα πάντα εκτός από τον Θεό είναι ένα θαυμαστό δώρο, μην υποτιμάς την αξία του, διότι τελικά θα σε κάνει πλούσιο εν Θεώ και έτσι θα μάθεις τη σημασία της έκφρασης: «Αληθινά εσείς είστε οι φτωχοί», και τα άγια λόγια, «Ο Θεός είναι ο κάτοχος των πάντων», θα ανατείλουν σαν την αληθινή αυγή με ένδοξη λαμπρό-

τητα στον ορίζοντα της καρδιάς εκείνου που αγαπά και θα παραμείνουν με ασφάλεια πάνω στον θρόνο του πλούτου.

52. Ω ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ ΑΜΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ!

Έχετε αφήσει τον εχθρό Μου να εισέλθει στην οικία Μου και έχετε διώξει τον φίλο Μου, διότι έχετε βάλει στις καρδιές σας την αγάπη κάποιου άλλου εκτός από Μένα. Ακούστε τα λόγια του Φίλου και στραφείτε προς τον παράδεισό Του. Εγκόσμιοι φίλοι, επιζητώντας το δικό τους συμφέρον φαίνονται σαν να αγαπούν ο ένας τον άλλον, ενώ ο αληθινός Φίλος σάς έχει αγαπήσει και σας αγαπά μόνο για δική σας χάρη· τρώντι Εκείνος έχει υποφέρει αμέτρητες οδύνες για την καθοδήγησή σας. Μην είστε άπιστοι σ' έναν τέτοιο Φίλο, αλλά αντίθετα σπεύσετε προς Αυτόν. Τέτοιος είναι ο αυγερινός του λόγου της αλήθειας και της αφοσίωσης, που έχει ανατείλει πάνω στον ορίζοντα της πέννας του Κυρίου όλων των ονομάτων. Ανοίξτε τα αφτιά σας για να ακούσετε τον λόγο του Θεού, του Βοηθού στον κίνδυνο, του Αυθύπαρκτου.

53. Ω ΕΞΕΙΣ ΠΟΥ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΥΕΣΤΕ ΓΙΑ ΤΑ ΘΝΗΤΑ ΠΛΟΥΤΗ!

Μάθετε σ' αλήθεια ότι ο πλούτος είναι ένα ισχυρό φράγμα ανάμεσα στον αναζητητή και το αντικείμενο της επιθυμίας του, σ' αυτόν που αγαπά και τον αγαπημένο του. Οι πλούσιοι, εκτός από λίγους, δε θα φτάσουν με κανέναν τρόπο την αυλή της παρουσίας Του ούτε θα εισέλθουν στην πόλη της ευχαρίστησης και της υποταγής. Μακάριος είναι λοιπόν αυτός, που, ενώ είναι πλούσιος, δεν παρεμποδίζεται λόγω του πλούτου του από την αιώνια βασιλεία, ούτε στερείται εξαιτίας του την άφθαρτη κυριαρχία. Μα το Μέγιστο Όνομα! Το μεγαλείο ενός τέτοιου πλουσίου θα φωτίζει τους κατοίκους του ουρανού όπως ο ήλιος φωτίζει τους ανθρώπους της γης!

54. Ω ΕΞΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ!

Οι φτωχοί ανάμεσά σας είναι η παρακαταθήκη Μου· φυλάξτε την παρακαταθήκη Μου και μην επιδιώκετε μόνο τη δική σας άνεση.

55. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ !

Καθάρισε τον εαυτό σου από τη μόλυνση του πλούτου και με τέλεια ηρεμία προχώρησε στο βασίλειο της φτώχειας, ούτως ώστε από την αστείρευτη πηγή της αποδέσμευσης να πιεις με απόλαυση τον οίνο της αθάνατης ζωής.

56. Ω ΥΙΕ ΜΟΥ!

Η συναναστροφή με τους ασεβείς αυξάνει τη θλίψη, ενώ η συντροφιά με τους ενάρετους καθαρίζει τη σκουριά της καρδιάς. Όποιος επιζητεί να επικοινωνήσει με τον Θεό, ας καταφύγει στη συναναστροφή με τους αγαπημένους Του, και όποιος επιθυμεί να ακούσει τον λόγο του Θεού, ας ακούσει τους λόγους των εκλεκτών Του.

57. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΣΚΟΝΗΣ!

Πρόσεχε! Μη βαδίζεις με τον ασεβή και μην αναζητάς τη συντροφιά του, γιατί τέτοια συναναστροφή μετατρέπει την ακτινοβολία της καρδιάς σε πυρ της κολάσεως.

58. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΔΟΥΛΗΣ ΜΟΥ!

Αν αναζητάς τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, να συναναστρέφου με τον ενάρετο, διότι αυτός έχει πιει από το κύπελλο της αιώνιας ζωής από τα χέρια του αθάνατου Οινόχου και σαν την αληθινή αυγή αναζωογονεί και φωτίζει τις καρδιές των νεκρών.

59. Ω ΑΔΙΑΦΟΡΟΙ!

Μη νομίζετε ότι τα μυστικά των καρδιών είναι κρυμμένα, όχι, να ξέρετε με βεβαιότητα ότι με ολοκάθαρα γράμματα είναι χαραγμένα και απροκάλυπτα φανερωμένα στην άγια Παρουσία.

60. Ω ΦΙΛΟΙ!

Αληθινά λέγω, οτιδήποτε έχετε κρυμμένο μέσα στις καρδιές σας είναι ανοιχτό σε Μας και φανερό σαν την ημέρα· αλλά το ότι είναι κρυφό οφείλεται στη χάρη και την εύνοιά Μας και όχι επειδή το αξίζετε.

61. Ω ΥΙΕ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Έριξα μια σταγόνα από τον απύθμενο ωκεανό του ελέους Μου πάνω στους λαούς του κόσμου, παρ' όλα αυτά δεν είδα κανέναν να στρέφεται προς αυτήν, αφού ο καθένας έχει στραφεί μακριά από τον ουράνιο οίνο της ενότητας προς τα μολυσμένα κατακάθια της ακαθαρσίας, και, ικανοποιημένος με το θνητό κύπελλο, έχει εγκαταλείψει το δισκοπότηρο της αθάνατης ωραιότητας. Ευτελής είναι εκείνο με το οποίο είναι ευχαριστημένος.

62. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΣΚΟΝΗΣ!

Μην αποστρέφεις τα μάτια σου από τον απaráμιλλο οίνο του αθάνατου Αγαπημένου και μην τα ανοίγεις στα μολυσμένα και θνητά κατακάθια. Πάρε από τα χέρια του θείου Οινοχόου το δισκοπότηρο της αθάνατης ζωής, ώστε όλη η σοφία να γίνει δική σου και να αφουγκραστείς τη μυστική φωνή που καλεί από το βασίλειο του αοράτου. Φωνάξτε δυνατά, εσείς που έχετε χαμηλό στόχο! Για ποιο λόγο στραφήκατε μακριά από τον άγιο και αθάνατο οίνο Μου και προτιμήσατε το εφήμερο ύδωρ;

63. Ω ΕΣΕΙΣ ΛΑΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!

Μάθετε αληθινά ότι μια απρόβλεπτη συμφορά σας κατατρέχει και ότι σας περιμένει οδυνηρή τιμωρία. Μη νομίζετε ότι τα όσα έχετε διαπράξει έχουν σβηστεί από τα μάτια Μου. Μα την ωραιότητά Μου! Όλα τα έργα σας έχουν χαραχτεί από την πένα Μου με καθαρά γράμματα πάνω σε πινακίδες χρυσολίθου.

64. Ω ΚΑΤΑΠΙΕΣΤΕΣ ΤΗΣ ΓΗΣ!

Αποσύρετε τα χέρια σας από την τυραννία, διότι έχω υποσχεθεί να μη συγχωρήσω την αδικία κανενός. Αυτή είναι η συνθήκη Μου την οποία έχω αμετάκλητα θεσπίσει στην προφυλαγμένη πινακίδα και έχω σφραγίσει με τη σφραγίδα της δόξας Μου.

65. Ω ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ!

Η ανεκτικότητα Μου σας έχει δώσει θάρρος και η μακροθυμία Μου σας έχει κάνει αμελείς, κατά τέτοιον τρόπο που παρακινήσατε το πύρινο άλογο το πάθος σε δρόμους επικίνδυνους που οδηγούν στην καταστροφή. Με νομίζατε αδιάφορο ή ότι δεν το είχα αντιληφθεί;

66. Ω ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ!

Έχω προορίσει τη γλώσσα για τη μνεία Μου, μην τη μολύνετε με κακολογίες. Αν σας κυριεύσει η φλόγα του εγωισμού, θυμηθείτε τα δικά σας ελαττώματα και όχι τα ελαττώματα των πλασμάτων Μου, αφού ο καθένας από σας γνωρίζει τον ίδιο του τον εαυτό καλύτερα από ό,τι γνωρίζει τους άλλους.

67. Ω ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ!

Μάθετε αληθινά, ότι ενώ η ακτινοβόλα αυγή χαράζει στον ορίζοντα της αιώνιας αγιότητας, τα σατανικά μυστικά και οι πράξεις που γίνονται στο σκοτάδι της νύχτας, θα αποκαλυφτούν και θα φανερωθούν μπροστά στους λαούς του κόσμου.

68. Ω ΖΙΖΑΝΙΟ ΠΟΥ ΞΕΠΗΔΑΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΟΝΗ!

Για ποιο λόγο δεν άγγιξαν αυτά τα λερωμένα χέρια σου πρώτα το δικό σου ένδυμα και γιατί με την καρδιά σου μολυσμένη με επιθυμίες και πάθη επιζητείς να επικοινωνήσεις μαζί Μου και να εισέλθεις στο ιερό Μου βασίλειο; Μακριά, πολύ μακριά είσαι από αυτό που επιθυμείς.

69. Ω ΤΕΚΝΑ ΤΟΥ ΑΔΑΜ!

Τα άγια λόγια και οι αγνές και καλές πράξεις ανεβαίνουν στον παράδεισο της ουράνιας δόξας. Πασχίστε ώστε οι πράξεις σας να είναι εξαγνισμένες από τη σκόνη του εγωισμού και της υποκρισίας και να είναι ευάρεστες στην αυλή της δόξας: διότι σύντομα οι κριτές της ανθρωπότητας, στην ιερή παρουσία του Λατρεμένου, δε θα δέχονται τίποτε εκτός από την απόλυτη αρετή και πράξεις ακηλίδωτης αγνότητας. Αυτός είναι ο αυγερινός της σοφίας και του θείου μυστηρίου που έχει λάμψει πάνω στον ορίζοντα της θείας θέλησης. Ευλογημένοι είναι εκείνοι που στρέφονται προς αυτόν.

70. Ω ΥΙΕ ΤΩΝ ΕΓΚΟΣΜΙΩΝ!

Ευχάριστο είναι το βασίλειο της ύπαρξης, αν το έφτανες· ένδοξη είναι η σφαίρα της αιωνιότητας, αν προσπεράσεις τον θνητό κόσμο· γλυκιά είναι η ιερή έκσταση αν πειεις από το μυστικό δισκοπότηρο από τα χέρια του ουράνιου Νέου. Αν έφτανες σ' αυτή τη στάθμη, θα ελευθερώνοσουν από καταστροφή και θάνατο, από μόχθο και αμαρτία.

71. Ω ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ!

Ανακαλέστε στη μνήμη τη συνθήκη εκείνη που έχετε συνάψει μαζί Μου πάνω στο όρος Παράν, που βρίσκεται στα καθαγιασμένα περίχωρα του Ζαμάν. Για μάρτυρες έχω το επουράνιο πλήθος και τους κατοίκους της πόλης της αιωνιότητας, και όμως τώρα δε βρίσκω κανέναν πιστό στη συνθήκη. Είναι βέβαιο ότι η υπερηφάνεια και η ανταρσία την έχουν σβήσει από τις καρδιές, με τέτοιο τρόπο που κανένα ίχνος δεν έχει απομείνει απ' αυτήν. Αν και το γνώριζα αυτό, περίμενα και δεν το φανέρωσα.

72. Ω ΥΠΗΡΕΤΗ ΜΟΥ!

Είσαι σαν ένα λεπτοδουλεμένο ξίφος κρυμμένο στο σκοτάδι της θήκης του και με την αξία του κρυμμένη από τη γνώση του τεχνίτη. Ως εκ τούτου βγες από τη θήκη του εγωισμού και της επιθυμίας ούτως ώστε η αξία σου να λάμψει και να φανερωθεί σ' ολόκληρο τον κόσμο.

73. Ω ΦΙΛΕ ΜΟΥ!

Είσαι ο αυγερινός των ουραनों της αγιότητάς Μου· μην αφήνεις τη μόλυνση του κόσμου να σκιάζει τη λάμψη σου. Ξέσκισε το πέπλο της αδιαφορίας, ώστε από πίσω από τα σύννεφα να ξεπροβάλλεις περίλαμπρος και να στολίσεις όλα τα πράγματα με το ένδυμα της ζωής.

74. Ω ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ ΜΑΤΑΙΟΔΟΞΙΑΣ!

Για μια φευγαλέα κυριαρχία εγκαταλείψατε την άφθαρτη βασιλεία Μου, στολιστήκατε με τη χαρούμενη περιβολή του κόσμου και υπερηφανεύεστε γι' αυτήν. Μα την ωραιότητά Μου! Θα συγκεντρώσω όλους κάτω από το μονόχρωμο κάλυμμα της σκόνης και θα σβήσω όλα αυτά τα ποικίλα χρώματα, εκτός από εκείνους που διαλέγουν το δικό Μου, που σημαίνει απαλλαγή από κάθε χρώμα.

75. Ω ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ ΑΜΕΛΕΙΑΣ!

Μη στηρίζετε τις συμπάθειές σας σε θνητή κυριαρχία και μη χαίρεστε μ' αυτήν. Είστε σαν το απερίσκεπτο πουλί που κελαηδεί γεμάτο αυτοπεποίθηση πάνω στο κλαδί, μέχρι που ξαφνικά, ο κυνηγός θάνατος το ρίχνει στη σκόνη και χάνονται η μελωδία, η μορφή και το χρώμα, χωρίς να αφήσουν κανένα ίχνος. Ως εκ τούτου προσέξτε, ω σκλάβοι της επιθυμίας.

76. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΔΟΥΛΗΣ ΜΟΥ!

Η καθοδήγηση δινόταν πάντοτε με λόγια και τώρα δίνεται με πράξεις. Ο καθένας πρέπει να επιδεικνύει πράξεις που είναι αγνές και άγιες, διότι το λόγια είναι το χαρακτηριστικό όλων ανεξαιρέτως, ενώ πράξεις σαν αυτές ανήκουν μόνο στους αγαπημένους Μας. Πασχίστε λοιπόν με καρδιά και ψυχή να διακριθείτε με τις πράξεις σας. Με αυτό τον τρόπο σας συμβουλεύουμε σ' αυτή την άγια και λαμπρή πινακίδα.

77. Ω ΥΙΕ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ!

Κατά τη διάρκεια της νύχτας η ωραιότητα του αθάνατου Όντος κατέφυγε από τα σμαραγδένια ύψη της πίστης στο Σαντρατόλ-Μονταχά και έκλαψε με τέτοιο κλαυθμό που το επουράνιο πλήθος και οι κάτοικοι των ουράνιων βασιλείων οδύρονταν με τον θρήνο Του. Οπότε έγινε η ερώτηση, προς τι ο κλαυθμός και ο οδυρμός; Εκείνο αποκρίθηκε: Όπως μου ζητήθηκε περίμενα με προσμονή πάνω στον λόφο της αφοσίωσης, αλλά δεν εισέπνευσα την ευωδία της πίστης από εκείνους που κατοικούν στη γη. Τότε αφού κλήθηκα να επιστρέψω αντίκρισα ιδού μερικά περιστέρια της αγιότητας να βασανίζονται οικτρά στα νύχια των σκυλιών της γης. Οπότε η Παρθένος του ουρανού έσπευσε ακάλυπτη και περίλαμπρη από το μυστικό Της μέγαρο και ρώτησε τα

ονόματά τους, και όλα αναφέρθηκαν εκτός από ένα. Και όταν παροτρύνθηκε, προφέρθηκε το πρώτο γράμμα απ' αυτό, οπότε οι κάτοικοι των ουρανίων θαλάμων ξεχύθηκαν από την κατοικία τους της δόξας. Και ενώ προφερόταν το δεύτερο γράμμα έπεσαν όλοι κάτω στη σκόνη. Εκείνη τη στιγμή μια φωνή ακούστηκε από τα άδυστα του τεμένους: «Ως εδώ και μη παρέκει». Αληθινά, είμαστε μάρτυρες των όσων έχουν πράξει και πράττουν τώρα.

78. Ω ΓΙΕ ΤΗΣ ΔΟΥΛΗΣ ΜΟΥ!

Πιες από τη γλώσσα του ελεήμονα τον χείμαρρο του θείου μυστηρίου και αντίκρισε από τη χαραυγή του θείου λόγου την ακάλυπτη λαμπρότητα του αυγερινού της σοφίας. Σπείρε τους σπόρους της θείας σοφίας Μου στο αγνό χώμα της καρδιάς και πότισέ τους με τα ύδατα της βεβαιότητας, ώστε οι υάκινθοι της γνώσης και της σοφίας να ξεπηδήσουν δροσεροί και πράσινοι από την άγια πόλη της καρδιάς.

79. Ω ΓΙΕ ΤΗΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ!

Πόσο καιρό θα πετάς στην επικράτεια της επιθυμίας; Σου χάρισα φτερά για να πετάς στα βασίλεια της μυστικής αγιότητας και όχι στις περιοχές των σατανικών φαντασιώσεων. Σου έδωσα, επίσης, το χτένι για να χτενίζεις τα μαύρα Μου μαλλιά και όχι να τραυματίζεις τον λαιμό Μου.

80. Ω ΥΠΗΡΕΤΗ ΜΟΥ!

Εσείς είστε τα δέντρα του κήπου Μου· πρέπει να παράγετε άφθονους και θαυμάσιους καρπούς, για να ωφελείστε εσείς οι ίδιοι και οι άλλοι απ' αυτούς. Έτσι επιβάλλεται ο καθένας να ασχολείται με τέχνες και επαγγέλματα, διότι εκεί βρίσκεται το μυστικό του πλούτου, ω άνθρωποι της κατανόησης! Διότι τα αποτελέσματα βασίζονται στα μέσα και η χάρη του Θεού θα σας είναι απόλυτα επαρκής. Δέντρα που δεν παράγουν καρπούς ήταν και θα είναι πάντοτε για τη φωτιά.

81. Ω ΥΠΗΡΕΤΗ ΜΟΥ!

Οι πιο ποταποί από τους ανθρώπους είναι εκείνοι που δεν παράγουν καρπούς στη γη. Τέτοιοι άνθρωποι αληθινά συγκαταλέγονται ανάμεσα στους νεκρούς, όχι, μάλλον οι νεκροί είναι καλύτεροι στα μάτια του Θεού από εκείνες τις οκνηρές και άχρηστες ψυχές.

82. Ω ΥΠΗΡΕΤΗ ΜΟΥ!

Οι καλύτεροι από τους ανθρώπους είναι αυτοί που κερδίζουν τα προς το ζην με την εργασία τους και ξοδεύουν για τον εαυτό τους και τους συγγενείς τους για την αγάπη του Θεού, του Κυρίου όλων των κόσμων.

Η μυστική και θαυμαστή Νύφη, που ήταν προηγουμένως κρυμμένη κάτω από τα πέπλα των λόγων, τώρα, με τη χάρη του Θεού και τη θεία εύνοιά Του, έχει γίνει φανερή σαν το λαμπερό φως που έχει χυθεί από την ωραιότητα του Αγαπημένου. Είμαι μάρτυρας, ω φίλοι! ότι η εύνοια είναι πλήρης, το επιχείρημα έχει ολοκληρωθεί, η απόδειξη έχει γίνει φανερή και η μαρτυρία έχει επικυρωθεί. Ας φανούν τώρα εκείνα που θα αποκαλύψουν οι προσπάθειές σας στο μονοπάτι της αποδέσμευσης. Με τον τρόπο αυτό, η θεία εύνοια έχει απονεμηθεί ολοκληρωτικά σε σας και σε αυτούς που βρίσκονται στον ουρανό και τη γη. Όλη η δόξα είναι του Θεού, του Κυρίου όλων των Κόσμων.